

Szülők, gyermekek és az egyház

A társadalom tagjaiként a keresztény szülőknek oktatniuk kell gyermekeiket, és nem hagyhatnak ilyen terheket az egyháznak vagy más intézménynek.

Szülők, gyermekek és az egyház

Bevezetés

Mit tehetek azért, hogy gyermekemet a templomban tartsam? Ezt a kérdést sok keresztény szülő feltette.

Akik kisgyerekesek, olyan tápszereket akarnak, amelyek megakadályozzák, hogy gyermekeik eltévelyedjenek az egyházból, a nagygyerekesek pedig, akik elhatárolódtak az egyháztól, azt akarják, hogy Isten csodát tegyen.

Mit kell tenni?

A hívő fiának újjászületnie kell

Először is, minden kereszténynek tisztában kell lennie azzal, hogy „a test gyermekei nem Isten gyermekei”. Mint? Az én gyermekem, aki evangéliumi és / vagy protestáns szülőhelyen született, nem Isten gyermeke?

Most, ha „egy hívő fiú fia Isten fia lenne”, akkor egyet kell értenünk abban, hogy Ábrahám összes utódja Isten gyermeke is,

azonban a Biblia nem ezt tanítja.

Pál apostol, aki a római keresztényeknek írt, világossá tette, hogy Ábrahám testének leszármazottja nem az, ami isteni megtisztulást nyújt „Nem mintha Isten szava hiányzott volna, mert nem mindenki izraeliták; Nem azért, mert mind Ábrahám leszármazottai, mind gyerekek” (Róm 9: 6–7). „... nem a test gyermekei az Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekei leszármazottaknak számítanak” (Róm 9: 8). Ha azonban Ábrahám gyermekei nem Isten gyermekei, ebből az is következik, hogy a hívő fiú fia nem Isten gyermeke.

Ezért mindenkinek, aki el akarja érni az isteni meggyengülést, ugyanolyan hitben kell lennie, mint a hívő Ábrahámnak, vagyis ahhoz, hogy egy keresztény fia Isten gyermeke legyen, szükségszerűen ugyanúgy kell hinnie, mint az apa hitt az evangéliumi üzenetben .

„Tudja meg tehát, hogy azok, akik hitet vallanak, Ábrahám gyermekei” (Gal 3: 7).

Csak azok a gyermekek, akik a romolhatatlan magon keresztül jönnek létre, ami Isten szava, Isten gyermekei, vagyis a keresztények gyermekei nem feltétlenül Isten gyermekei.

Az egyház Krisztus teste

Másodszor, minden kereszténynek tisztában kell lennie azzal, hogy Krisztus teste, amelyet egyháznak is neveznek, nem keverhető össze az emberi intézményekkel, például a családdal és az egyházzal. Az emberi intézmény részévé válása nem teszi az embert Krisztus testéhez, vagyis megmentetté.

Az oktatás felelőssége

A társadalom tagjaként a keresztény szülőknek oktatniuk kell gyermekeiket, és ne hagyjon ilyen terheket az egyháznak vagy más intézménynek. Ez a feladat kizárólag és kizárólag a szülők feladata. Ha a szülők hiányoznak, ezt a feladatot át kell adni egy másik személynek, aki ezt a szerepet tölti be: nagyszülőknek, nagybácsiknak, vagy végső esetben a társadalom által létrehozott intézménynek (árvaháznak).

Miért nem lehet átruházni a gyermeknevelés küldetését? Mivel a normális viszonyok között a szülők azok az emberek, akik a legjobban és a legjobban bíznak az egyén életének első éveiben. Ezen bizalmi kapcsolat alapján a családi intézmény laboratóriumgá válik, ahol minden tesztet elvégeznek a felelős polgár létrehozására.

A családon belül megtanulják, mi a tekintély és a felelősség. Az emberi kapcsolatokat megtanulják és fejlesztik a családon belül, például testvériség, barátság, bizalom, tisztelet, szeretet stb.

Mivel a szülők a legjobb és legmegbízhatóbb kapcsolatban vannak, ők a legjobbak abban is, hogy Krisztus evangéliumát bemutassák a gyerekeknek az oktatási folyamat során. Ezért üdvös, hogy a szülők nem ajándékozzák meg gyermekeiket bosszúálló és gonosz Istennel. Olyan mondatok, mint: „- *Ne tedd ezt, mert apunak nem tetszik! Vagy: – ha ezt megteszed, Isten büntet!* ”, Nem tükrözi az evangélium igazságát, és hatalmas kárt okoz a gyermek megértésében.

Az evangélium Isten és az emberek közötti kapcsolatot bizalom és hűség vezérli. Meg lehet-e bízni abban, aki gonosz és bosszúálló? Nem! Most hogyan lehetséges, hogy egy fiatal férfi bízik Istenben, ha az, amit bemutattak neki, nem egyezik az evangélium igazságával?

A szülőknek be kell mutatniuk gyermekeiknek, hogy bizonyos

magatartásokat nem tolerálnak, mert az apa és az anya ténylegesen elutasítja. Hogy az ilyen hozzáállást az apa és az anya ténylegesen tiltja. Hogy az ilyen magatartás káros, és az egész társadalom is helyteleníti.

Ne ajándékozza gyermekét egy neheztelő, ideges Istennel, aki kész megbüntetni bármilyen kötelességszegés miatt. A szülők ilyen magatartása egyértelműen bizonyítja, hogy kikerülik oktatói felelősségüket.

A gyermekek oktatása a félelem kapcsolatának megteremtésével, Isten, az egyház, a lelkész, a pap, az ördög, a pokol, a rendőrség, a fekete arcú ökör stb. Végrehajtása hóhéreként vagy büntetésként végül olyan embereket hoz létre, akiket nem tiszteletben tartani az intézményeket és megvetni a tekintélyt gyakorolókat. Ez a fajta oktatás félelmet vált ki tisztelet helyett, mivel a bizalom kapcsolata nem jön létre. Amikor a félelem elmúlik, már nincs oka engedelmeskedni.

Azok a szülők, akik ilyen módon cselekednek gyermekeik oktatásakor, bűntudatban vannak abban, hogy félrevezetik gyermekeiket. Az egyháznak is megvan a maga része, mert elmulasztotta kijelölni a szülőket egyedüli és törvényes felelősséggel gyermekeik oktatásáért. Az állam is bűnös, mivel felveszi a nevelő szerepét, holott a valóságban ez csak az ismeretek átadásának eszköze.

Ha az oktatás alapjait nem határozzák meg a családon belül, és a családi kapcsolatokban alkalmazott és tapasztalt ilyen fogalmakat, bármely más emberi intézmény, például az egyház és az állam kudarcra van ítélve.

Sok szülő alkalmazza magát a munkára, a tanulásra és az egyházra, azonban nem fordít időt gyermekei oktatására. A gyermekek oktatása teljes munkaidőben zajlik, és nem egészséges elhanyagolni ezúttal.

Mikor kell elkezdenni az oktatást?

A gyermekek iránti aggodalom általában csak akkor merül fel, ha a keresztény szülők úgy érzik, hogy gyermekeik elhatárolódnak az egyházi intézménytől. Félelmetes fellebbezések a kényszerítés és a kényszerítés miatt, arra kényszerítve a gyerekeket, hogy templomba járjanak. Az ilyen hozzáállás még inkább téved, mint hogy nem a megfelelő időben utasította a gyereket.

Ezek a kérdések megdöbbennek néhány keresztény szülőt, mert nem tudják, mi a szerepük a társadalom tagjaként, és mi a küldetésük az evangélium nagyköveteként. A keresztény szülők nem keverhetik ezt a két funkciót.

A keresztény szülőknek két nagyon különböző küldetésük van:

- a) nevelni gyermekeiket a társadalom tagjaivá, és;
- b) hirdesse meg az evangélium csodálatos ígéreteit a gyermekeknek, hogy soha ne tévesszenek el a hit elől.

Ezeket a küldetéseket már kiskoruktól kezdve kell végrehajtani, ügyelve arra, hogy egyidejűleg foglalkozzanak az állampolgárok oktatásával és képzésével, anélkül, hogy elhanyagolnák az igazság szavának tanítását, hangsúlyozva Isten szeretetét és hűségét.

Kiskorától kezdve a gyermeket meg kell tanítani a hatóságok tiszteletben tartására, és a szülőkön keresztül gyakorolják a gyermeket a tekintélynek való alávetettséggel kapcsolatban. A testvérek, nagyszülők és nagybácsik révén a gyermek tiszteletet és kedélyességet tanul meg. A barátokhoz, tanárokhoz, szomszédokhoz és idegenekhez hasonlóan a gyermek is megtanulja a kapcsolatokat a világgal.

Mi van az evangéliummal? Mit ajánl a Biblia? A Mózes 5. fejezetében a következőket olvashatjuk: „És megtanítod őket gyermekeidre, és beszélni fogsz róluk, miközben a házában

ülsz, és az ösvényen jársz, fekszel és kelsz fel” (5Móz 6: 7). Az életmódról a gyermeket mindenkor oktatni kell, vagyis otthon, menet közben, lefekvéskor és keléskor.

A szent „betűk” oktatása a szülők felelőssége! Ilyen funkció átruházását a vasárnapi iskola tanárára a szentírások nem javasolják, sőt, a Krisztusról szóló tanítási időt hetente egyszer korlátozza, mindössze egy órás időtartamra. Teljesen különbözik attól, amit a Szentírás javasol: napi tanítás.

Gyermekek és társadalom

A szülőknek segíteniük kell a gyermekeket abban, hogy megértsék, hogy mindenki engedelmességgel tartozik a szülőknek és a társadalomnak. A szülőknek való alávetés ma egy esszé és tanuló szerződéses gyakorlat a társadalom számára, mind az iskolában, mind a munkahelyen.

Utasítás után, még akkor is, ha a fiatal nem akarta követni Krisztus evangéliumát, lesz egy polgárunk, aki elkötelezett bizonyos társadalmi értékek mellett.

A keresztények gyermekeinek oktatásában az egyik releváns probléma manapság a családi oktatás és az egyház keverése. Nagy hiba az egyházra ruházni a szociokulturális értékek közvetítésének felelősségét. Amikor a fiatal felnőtt, és csalódást okoz az intézmény bizonyos emberei iránt, végül eltávolodik a közösség tagságától, amelyen részt vett, és ugyanakkor fellázad mindenféle társadalmi érték ellen.

Amikor a szülők tudatában vannak annak, hogy nem generálnak gyermekeket Isten számára, jobban alkalmazzák a gyermekek oktatását és evangelizálását. Nem esnek kétségbe, amikor látják, hogy hajtásaiknak nincs kedvük templomba járni. Nem érzik magukat bűnösnek vagy felelősnek gyermekeikért, ha nem foglalkoznak bizonyos intézményi kérdésekkel.

Szükséges a gyermekek oktatása Isten igéjének tanításával, a társadalmi értékek átadásának és beültetésének elfelejtése nélkül. Az oktatás magában foglalja a beszélgetést, játékot, szidást, figyelmeztetést stb. Engedje meg, hogy a gyermekek megtapasztalják az élet minden szakaszát, gyermekkortól, serdülőkortól és fiatalságtól kezdve.

De mit tegyünk, ha a gyerekek eltévelyednek a templomból? Először is meg kell különböztetni, hogy a gyerekek eltévelyedtek-e az evangéliumtól, vagy elhatárolódtak-e egy adott intézménytől.

Az elemi evangéliumi elvek figyelmen kívül hagyása arra készíti a szülőket, hogy összekeverjék, mit jelent Isten gyermekének lenni, és egy adott egyházhoz való tartozás. Ha a gyermek már nem törzsvendég a templomban, akkor nem szabad kóbornak címkézni, vagy hogy a pokolba kerül stb.

Ha valaki vallja az evangélium igazságát, ahogy a szentírások mondják, az azt jelenti, hogy nem kóbor, hanem csak a gyülekezés szükségességére kell figyelmeztetni. Szükség lehet arra, hogy a szülők megvizsgálják, miért hagyják gyermekeik más keresztényekkel való találkozásuk szokását.

Most, ha a fiú nem vallja az evangélium igazságát, és megszokásból folytatja a gyülekezést, az Isten előtti állapota aggasztó. Mit tud az evangéliumról? Vallja az evangélium hitét? Ha a válasz nemleges, be kell jelenteni az evangélium igazságát, hogy ő higgyen és üdvözülhessen, és ne csak templomjáró legyen.